

מודים לי בנותן עירובו במערה, שאין לו אלא ממקום עירובו, ולא מן סוף העיר, אלפים אמה?
אמרו לו: אימתי אנו אומרים כדברך — בזמן שאין בה דיורין.

אבל יש בה דיורין — מהלך את כולה כאילו היא ארבע אמות ומודד חוצה לה אלפים אמה.

נמצא קל דינו של המניח עירוב בתוכה של מערה שיש בה דיורין, שיש לו את כל המערה כארבע אמות, מאשר המניח עירוב על גבה, שאין לו אלפיים אמות אלא ממקום עירובו.

ומודים חכמים, החולקים על רבי עקיבא במניח עירוב במערה או בעיר אחרת, למודד, שלא הניח עירוב במערה או בעיר האחרת, שאמרו חכמים ש"נותנין אלפים אמה" מעירו או ממקום שהניח עירובו — שאפילו סוף מדרתו כלה במערה, ואפילו מערה שיש בה דיורין, שאינו יכול להמשיך ולהלך מעבר לסוף המידה.

גמרא:

אמר רב יהודה אמר שמואל: שבת בעיר חריבה, שיש לה מחיצות אך אינה מיושבת — לרבנן מהלך את כולה, ומודד חוצה לה אלפים אמה.

אבל אם לא שבת בה בעצמו אלא רק הניח בה את עירובו, בעיר חריבה — אין לו את העיר כולה כארבע אמות. ואין לו ממקום עירובו אלא אלפים אמה.

רבי אלעזר אומר: לפי חכמים: אחד שבת בעיר חריבה בעצמו ואחד הניח בה עירובו מבלי לשבות בה — מהלך את כולה של העיר החריבה, וחוצה לה מודד אלפים אמה.

גדר ללכת בכל העיר חמתן. אבל בני חמתן שגרו בכיפת הקשת, ומדדו אלפיים אמה מביתם, לא היו יכולים להגיע אלא רק לתחילת העיר גדר ולא יכלו היו יכולים להכנס לעומק העיר.

רב דימי בר חנינא אמר: בני גדר אנשי עיר גדולה ובני חמתן אנשי עיר קטנה הואי. שחמתן הקטנה נכנסה כולה בתוך התחום של גדר, וקאמר רבי שיחשיבו לבני גדר את חמתן כארבע אמות. ואילו בני חמתן הנכנסים לגדר הגדולה, וכלתה מידתן באמצע העיר, אינם יכולים להמשיך ולהלך בה.

רב כהנא מתני הכי. כמו ששנינו.

רב טביומי מתני הכי:

רב ספרא ורב דימי בר חנינא; חד אמר: עיר העשויה בקשת הואי, וחד אמר: אנשי עיר קטנה ואנשי עיר גדולה הואי.

מתניתין:

אנשי עיר גדולה מהלכין את כל עיר קטנה, כאילו היא עיר של ארבע אמות, וממשיכים את מדידתן לאחריה.

ואנשי עיר קטנה מהלכין את כל עיר גדולה.

ביצד?

מי שהיה בעיר גדולה ונתן את עירובו בעיר קטנה, או מי שהיה בעיר קטנה ונתן את עירובו בעיר גדולה — מהלך את כולה, וחוצה לה אלפים אמה.

רבי עקיבא אומר: אין לו אלא ממקום עירובו אלפים אמה.

אמר להן רבי עקיבא לחכמים: וכי אי אתם